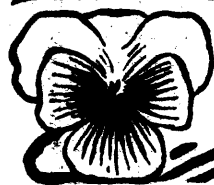

Kvindevalgret

Medlemsblad for Landsforbundet
for Kvinders Valgret.

Nr. 5

Maj 1913

6. Aargang

INDHOLD:

Folketingsvalget. — Fra Valget til By og Sogneraad. — En sandfærdig Historie ved Fanny Ridiger. — Landsforbundets Medlemmer i de kommunale Raad. — En Kvinde som anden Viceformand i Københavns Borgerrepræsentation. Svar til Frk. Hulda Petersen. — Ny Sejrr i Amerika. — Valget til Københavns Borgerrepræsentation den 11. Marts. — Kvindernes Retstilstand i det gamle Babylon. — Forholdstalsvalg. Meddelelser.

Folketingsvalget.

Den 20. Maj skal Landets Mænd endnu en Gang være ene om at afgøre, hvem der i næste Valgperiode skal skrive de Love, hvoraf vi alle er afhængige, Kvinder saa vel som Mænd, og hvem der skal administrere de Midler, vi alle er med til at udrede. Vi skal paany opleve den mærkelige Begivenhed, at den mandlige Erhverver gaar til Valg, mens den kvindelige Erhverver, hvis Borgerpligter er de samme, ikke har Ret til at stemme. Vi skal se Mænd, hvis Betydning for Samfundet ingen kan faa Øje paa, gaa ind i Stemmerummet, mens Kvinder, hvis sociale Arbejde er kendt og skattet i vide Kredse, staar udenfor. At Statens Valglov stempler en udviklet Kvinde som politisk umoden og en tarvelig begavet Mand som politisk moden. At Valgloven giver en uudviklet Ægtemand gyldig Grund til at antage, at han er en oplyst og interesseret Hustruaandelig overlegen.

Vi skal se Mændene gaa til Valg — ikke Folket.

Den Situation, der i Øjeblikket foreligger, er kun en Gentagelse af, hvad der er sket i andre Lande

under lignende Forhold. Paa et Tidspunkt, hvor Folketingets Flertal har anerkendt Kvindens Ret til at deltage i Landets Styrelse, hvor Kravet om politisk Valgret principielt har sejret, bl. a. derved, at man har givet Kvinderne kommunal Valgret, hvor ledende Mænd kalder Kvinderne frem, naar der agiteres for en eller anden større Sag, hvor Partierne optager dem i deres Organisationer og indbyder dem til deres Talerstole — da er de udelukkede fra direkte politisk Indflydelse.

En saadan Situation er i Virkeligheden saa uholdbar, at alle, som er klare over den, maa ønske at komme bort fra den snarest mulig. Den fører desuden Kvindernes politiske og sociale Indflydelse — der nu om Stunder ikke kan benægtes — ind paa Veje, som ikke er naturlige i et Land, der har en fri Forfatning, og alt andet end heldige, hvis de føres for vidt. Nutidens Kvinder er alt for varmt interesserede til, at de kan holdes udenfor det politiske Arbejde, og deres Evner som Agitatorer, deres Iver og Energi alt for velkendt til, at Mændene kan undlade at kalde paa dem. Saa længe de finder den naturlige Vej lukket, naar de møder med Ønsket om at gennemføre sociale Reforme eller deltage i Løsningen af politiske Spørgsmaal, saa længe de ikke kan arbejde ved Hjælp af Valgretten, vil en Del af dem altid forsøge at udøve deres ubestridelige Indfly-

delse ad indirekte Vej gennem Agitation og Bevægelser, der ganske vist udretter meget, men hvis Resultater selvfølgelig kun er Udtryk for, hvad en mindre Kreds af Kvinder tænker om den foreliggende Sag, og derfor langt fra det samme som en Vælgerafgørelse.

Det bør nødigt ret længe stille sig saaledes, at selve Forfatningen tvinger interesserede Kvinder til at øve politisk Indflydelse ad indirekte Vej. Derfor haster det med Valgretten.

Det er desværre en ikke ualmindelig Anskuelse, at det ikke spiller nogen større Rolle, om Kvindens Valgret bliver gennemført det første Aar eller i Løbet af de næste ti. Men dette er ganske forkert, og ingen Mand eller Kvinde, der forstaar, hvad det gælder, vil kunne slaa sig til Ro før den er gennemført. Hver Dag, der gaar, inden Reformen bliver til Lov, er en Dag for mange. Thi overalt i Landet sidder der Kvinder, som i det daglige Liv i deres Egenskab af Mødre eller Hustruer, Familieforsørgere eller enligstillede lider under den Fejl, vor Forfatning indeholder paa dette Punkt. Og med hver Dag, der gaar, bliver Reformen mere nødvendig, fordi Kvindernes Liv omformes sammen med Samfundets Liv, og nye Vedtægter og Love, der burde lette Kvinderne Overgangen fra det gamle til det ny, paakræves hvert Øjeblik, men maa affattes af Mænd eller vente til Kvinderne bliver Vælgere. Hertil